

Bevilling, hvorom der da var stillet Forslag. Jeg er fremdeles af den Formening, at Spørgsmaalet meget vel kunde have fundet sin Afgørelse ogsaa paa denne Maade, uden at der skete Brud paa noget Princip, som det kunde være en Hovedsag at opretholde. Men paa den anden Side indrømmer jeg, at efter al Sandsynlighed er det over for Spørgsmaalet om en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven fordelagtigst, at dette Spørgsmaal om Bevillingens rette Størrelse er afgjort paa en særlig Lov, saa at Finansloven i kommende Samlinger er fri for al Forbindelse med dette Spørgsmaal, og derfor skjuler jeg ikke, at efter mit Skøn er en Afgørelse paa den Maade, der her er foreslaaet, af den Grund at foretrække fremfor en Afgørelse paa Finansloven.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Det er særdeles glædeligt, hvis man fra alle Sider kunde mødes i at stemme for det foreliggende Lovforslag, og for saa vidt kan jeg være tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra de forskellige ærede Talere. Der er kun en enkelt Bemærkning, jeg finder Lejlighed til at gøre over for det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm). Naar det ærede Medlem lod til at gaa ud fra, at man ved Vedtagelsen af dette Lovforslag og ved dets Indbringelse fra Regeringens Side gik ud fra den Forudsætning af alle Sider, at Hovedbestemmelsen i Loven af 1891 er den i § 9, at Kommunerne skulle have Halvdelen af deres Udgifter dækkede af Staten, maa jeg for Regeringens Vedkommende, og tillige tror jeg at turde sige for Landstingets Vedkommende, tage en bestemt Reservation i saa Henseende. Det, der er lagt Vægt paa fra Regeringens Side, er dette, at forinden man kan komme til en endelig Afgørelse af Refusionsforholdet mellem Stat og Kommuner, maa man tage det Spørgsmaal op, om der er Anledning til at revidere Bestemmelserne i Loven af 1891. Man, maa bestemt hævde, at den Sum, der er indført i Loven af 1891 § 9, er 2 Mill. Kr. som Maksimum af Statens Refusions Beløb til Kommunerne, et Beløb, som man ikke vedtog uden under den Forudsætning, at en Forhøjelse vilde forudsætte en ny særlig Lov eller en Overenskomst fra samtlige Lovgivningsmagts Faktorer. Idet man altsaa har maattet se det Forslag, der var oppe paa Finansloven om en Forhøjelse af Refusionsbeløbet fra Statskassen med 200,000 Kr., som et første Skridt til at yde fuld Refusion i ubestemt

Fremtid, har man ment ikke at kunne tiltræde denne Bestemmelse. Hvis man havde anerkendt det Princip, at det var Hovedbestemmelsen i Loven af 1891, at man vilde refundere Halvdelen, havde der ikke været nogen Anledning for Regeringen til at modsætte sig Forslaget; men i det Øjeblik Sagen bringes frem gennem en særlig Lov, er det under Forudsætning af, at Revisionsspørgsmaalet tillige rejses saa snart som muligt ved en Forhandling mellem Regeringen og Rigsdagen. Det er paa denne Motivering, at dette Lovforslag er indbragt fra Regeringens Side, og det er ogsaa med denne Motivering, at jeg tillader mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse, men naar vi i øvrigt kunne mødes i at vedtage Lovforslaget, er det for saa vidt ethvert Medlem forbeholdt at give sin Stemme til Lovforslaget under de Forudsætninger, han selv synes.

Holm: Jeg valgte før med Flid mine Udtryk saaledes, at jeg ikke sagde, der her er truffet nogen principiel Afgørelse af denne Sag, thi i den Henseende er jeg enig med den højtærede Minister. Principielt er det ikke afgjort her, men det er praktisk afgjort for dette Tilfælde, ligesom det ved de foregaaende Love blev praktisk afgjort for de da foreliggende Tilfælde, at Kommunerne skulde have Halvdelen af Udgifterne, selv om man derved kom ud over den i Loven fastsatte Sum, og jeg udtalte derfor blot, at vi her stod ved et nyt praktisk Vidnesbyrd om, at Lovgivningsmagten lagde Hovedvægten paa denne Bestemmelse om, at man skulde se at naa til, at Kommunen fik Halvdelen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

(Lovforslaget, som det er vedtaget af Landstinget ved tredje Behandling findes i Tillæg C., Sp. 993 ff.; Udvalgets Erklæring i Tillæg B., Sp. 2045 ff.)